

Bodenmais

(Beierse Woud, Duitsland)

Van 26 augustus t/m 1 september 2016

Met onze vakantievrienden:

Elzelien

Conny

Erik

Rob

Jan

Albert

Begeleiders:

Jolanda, Peter en Loes

Reiscode: N1605

Inhoud

Vrijdag 26 augustus 2016_Vertrek en reis naar Bodenmais	3
Zaterdag 27 augustus 2016_Verkennen van Bodenmais/trein Zwiesel.....	4
Zondag 28 augustus 2016_Gondelbahn, Arber/Bayerwald Tierpark.....	8
Maandag 29 augustus 2016_Bayerwald Xperium/Waldwipfelweg	12
Dinsdag 30 augustus 2016_Joska, glas blazen/shoppen/goochelshow	15
Woensdag 31 augustus 2016_Silberberg, in de mijn en op het terras	20
Donderdag 1 september 2016_Dag van vertrek en aankomst Arnhem	25
Uitspraken en opmerkingen die regelmatig voorbij kwamen ☺	27
Wat vonden onze vakantievrienden van deze reis? En wat zegt Loes?	28

Vrijdag 26 augustus 2016_Vertrek en reis naar Bodenmais

Het is de bedoeling om negen uur te vertrekken vanaf het hoofdkantoor van Tendens. Alle vakantie vrienden zijn keurig op tijd en Marja (*van Tendens*) voorzag nog iedereen van iets te drinken, eh wel twee keer, wat een gastvrouw! Het was daar dus al een gezellig samenzijn en van het vele drinken moest iedereen direct nog even naar het toilet. Peter was al begonnen de bus in te laden met alle tassen en koffers. Voor het vertrek maakte Marja nog een foto van de groep (zonder Jolanda want haar halen we nog op in Venlo). Daarna was het wel even puzzelen en uitvogelen waar en hoe de rolstoel met Rob erin moest worden vastgezet. Toen was alles dan echt veilig geregeld en reden we weg.

Hoogste tijd want het was inmiddels half tien geworden. Dag Arnhem.

In Venlo halen we Jolanda, onze mede reisbegeleider en persoonlijk verzorger voor Rob, op en voor we het in de gaten hadden reden we in Duitsland. Wat is het warm. Voor in de bus kunnen we het redelijk koel houden, maar achterin blijkt er geen airco te zijn of niet te

doen. Niemand klaagt nog, wat een kanjers. Wanneer het wel tijd is voor een sanitaire stop en wat te eten en te drinken stoppen we bij een parkeerplaats met invaliden faciliteiten. Het duurt even voor iedereen uit de bus is en als we dan eindelijk allemaal buiten staan....

Bah... wat blijkt... dat hier alle toiletvoorzieningen buiten gebruik zijn. We hebben het warm en we balen allemaal heel erg. Rob heeft het heel warm en valt bijna flauw van de warmte. We koelen hem met water, geven hem water te drinken en paracetamol en rijden door naar het eerstvolgende benzinestation. Dat is dan eindelijk even een verademing. Er lijkt geen airco in de bus achterin en we kunnen Rob ook niet voorin krijgen vanwege alle koffers en tassen. We moeten nog zo ver en het is erg zwaar voor hem en niet alleen voor hem.

We hebben ook veel files vanwege wegwerkzaamheden en hier en daar zien we ook auto's die een aanrijding hebben gehad en één is zelfs uitgebrand. Aan de andere kant staat een veel langere file en dus troosten we ons dat we daar niet staan.

Inmiddels heeft Loes met Kim, dat is een van de eigenaren van het Landhaus meine Auszeit, contact gehad over de mogelijke tijd van aankomst. We spreken af om onderweg als we Neurenberg zijn gepasseerd weer contact te hebben. Dat het een latertje gaat worden zijn we het nu al over eens.

Bij het contact met Kim net nadat we Neurenberg gepasseerd zijn wordt besloten dat we onderweg wat gaan eten. Als we dan aankomen in Bodenmais kunnen we ons direct installeren en hoeven we er niet meer uit. Dat is een goede keus gebleken, hoewel de Burgerking voor een paar (dames) echt geen vervolg hoeft te krijgen. De meningen zijn hierover verdeeld.

Het laatste uurtje rijden is vooral door de bergen, dus een en al bocht en het is inmiddels hartstikke donker. Dat is nou eenmaal zo in deze tijd van het jaar. Het is best wat spannend rijden, vindt Loes, maar Peter doet het uitstekend, zegt Jolanda en daar is Loes het ook wel mee eens 😊.

We worden heel hartelijk verwelkomd in Bodenmais door Joost en Kim. Wat een geweldige prettige gastheren zijn dit! Deze locatie vinden we nu al een goede zet. De kamers worden verdeeld, nog even een ruil en iedereen is geïnstalleerd. Heel even was Conny van de kaart omdat ze haar medicatie niet kon vinden, maar nadat Peter deze wel had gevonden was ze weer helemaal blij.

Jolanda ontfermt zich over Rob en zorgt dat hij direct naar bed kan. Hij is echt helemaal op. Wij zijn allemaal erg moe maar voor Rob was de reis echt afzien. Hij is blij dat hij in bed ligt. Hij wil er morgen niet vroeg uit. Loes helpt Elzelien in haar nachtgoed. Douchen ziet Elzelien vandaag niet zitten. Zij is ook zo moe, dus blijft het bij wassen en tanden poetsen. Toch wil ze nog even bij de rest van de groep zitten om nog wat te kletsen. Hoe laat we naar bed gingen is niet meer duidelijk maar het was in ieder geval al zaterdag ☺ geworden. Moe en vol goede voornemens en heel veel zin gaan we naar bed om morgen weer tiptop aan het ontbijt te verschijnen.

Welterusten vrijdag!

Zaterdag 27 augustus 2016_Verkennen van Bodenmais/trein Zwiesel

Toen wij gisteren aankwamen was het zo donker dat we slechts wat lichtjes in de verte zagen en eigenlijk allemaal te moe waren om er echt iets van te vinden, maar deze morgen...

Wat een uitzicht!

We hebben afgesproken om rond de klok van kwart over negen te gaan ontbijten. Eerlijk gezegd hadden we niet verwacht dat we met een complete groep aan de ontbijttafel zouden zitten. Hier en daar moest nog wat verzorging worden geboden maar iedereen was er dus! Super leuk! Het ontbijt was echt TE lekker en we hebben ons heerlijk laten gaan aan al dat lekkers.

Jolanda, Peter en Loes gaan na het ontbijt met Kim om de tafel zitten om door te spreken wat er in de buurt allemaal te doen is. Zij zijn zeer te spreken over alles wat er wordt uitgelegd, voorgesteld en afgesproken. Daarna zijn we, met onze bus, het stadje Bodenmais ingereeden.

We hebben gelopen in de brandende zon en zochten af en toe onze verkoeling in een winkel of de schaduw. Onder andere in een winkel met heel veel en prachtig glaswerk. Door de hoeveelheid kon je lang niet alles bekijken. Mooi en best wel duur.

We hebben onze lunch genuttigd op een leuk pleintje. We vonden gelukkig een klein plekje schaduw en een fonteintje met heerlijk koud drinkwater.

Daarna zijn we gaan lopen naar de trein. Dat was een belevenis. De eerste weg was veel te steil en dus liepen we om.

We hebben immers vakantie en alle tijd. Maar ja... we moesten toch echt naar beneden en kwamen ook op die route enorme steile hellingen tegen. Jolanda heeft met hulp van Jan de rolstoel met Rob naar beneden gereden of beter: 'tegen gehouden'. Peter die van Elzelien. Albert loopt super, Erik gaat als een speer en Conny en Loes liepen er voetje voor voetje achteraan.

Hoewel we ook schik hebben gehad, zijn wij tot de conclusie gekomen dat dit gebied voor rolstoelers niet ideaal is. Al met al misten we de trein en moesten we een uurtje wachten. En wat kun je met dit warme weer, en nat bezweet van het duwen, beter doen dan op een terrasje in de schaduw gaan zitten....

Precies! Dus werd het een terrasje! De bediening had het vast ook warm want deze was niet bepaald gezellig te noemen. Maar dat hebben wij ook niet nodig want we hebben zelf een gezellige groep. Wel heel jammer dat de horecagelegenheden in Bodenmais niet op rolstoelers ingesteld zijn en dus blijft een toiletgang een uitdaging en voor Rob gewoon onmogelijk.

Op tijd stonden we op het station en toen zijn we met de trein naar Zwiesel gereden. Daar aangekomen zijn we weer mee terug gereden 😊. We hadden zogezegd 🤝 'het heen en weer'!

Wat een mooie omgeving! Voor een enkeling misschien wat slaapverwekkend. 🤔💤

Dat zal dan de zon wel zijn geweest. Daarna nog een boodschap gedaan en terug naar 'ons Landhaus Meine Auszeit'. Iedereen deed wat ie wilde. Voor de meesten betekende dat gezellig kletsen met elkaar en dit keer gewoon binnen in de koelte. Buiten is het nog steeds ruim 34 graden.

Om half zeven maakten we aanstalten om naar 'Utaty' te rijden. Dat is een vegetarisch restaurant in Eisenstein. De rit er naartoe was niet fijn door al die bochten. De rolstoel van Rob zat klaarblijkelijk niet helemaal goed gezekerd, waardoor de rolstoel in een scherpe bocht in beweging kwam. De reactie van de anderen is super want Rob zit binnen enkele seconden helemaal weer goed. Hoewel Rob 'slechts' een beetje scheef zakte zat de schrik er bij ons allemaal wel in. Peter rijdt stapvoets naar de eerstvolgende plek waar we kunnen stoppen. De banden aangetrokken en we vervolgden onze weg. We worden direct welkom geheten door 'iemand' en dat is toch heel leuk. Het restaurant ziet er leuk uit.

Zes van ons nemen een vegetarisch Indiaas gerecht en drie een pasta met champignonsaus. Het was meer dan voldoende. Niet vies maar toch voor nagenoeg allemaal niet voor herhaling vatbaar.

Op de terugweg in het donker reden we iets te vroeg naar rechts waardoor we op een binnendoor weggetje kwamen waarbij we hoopten dat er geen tegenligger zou komen en dat het ergens zou eindigen. Dat was gelukkig ook zo. Peter keerde de bus en reed weer terug naar het punt waarop het 'fout' ging. Daarna vervolgden we zonder enig probleem onze weg. Thuis gekomen is Jolanda Rob gaan klaarmaken voor de nacht en Loes heeft Elzelien onder de douche geholpen. Peter heeft met de anderen gezellig gekletst en spelletjes gespeeld. Jolanda is daarbij aangeschoven, Elzelien ging lekker meekijken en Loes is gaan werken aan het verslag. Het is inmiddels alweer zondag geworden. Iedereen ligt al lekker te slapen en ik (Loes dus) ga nu ook naar bed.

Het was al met al een mooie en redelijk rustige (zater)dag om bij te komen van de reis van gisteren!

Zondag 28 augustus 2016_Gondelbahn, Arber/Bayerwald Tierpark

Vanmorgen lukte het ons niet om weer om kwart over negen klaar te zitten bij het ontbijt. Het ontbijt lonkte naar die al wel klaar waren. Het was weer super verzorgd door Joost (nee niet 'die' van Tendens maar van het Landhaus).

Nadat we met elkaar hebben ontbeten gaan we ons klaarmaken om naar de Gondelbaan te gaan. Het weggaan met twee rolstoelen in een bergachtig gebied neemt wel wat tijd in beslag en uiteindelijk zitten we om kwart over elf in de bus en rijden we naar het hoogste punt in het Beierse Woud. De Arber.

Met de 'barrierefreie gondelbahn' gaan we omhoog en iedereen geniet werkelijk met volle teugen.

Boven aangekomen willen Conny en Albert nog wel een stukje omhoog lopen. Maar het is zo steil dat dit met rolstoelers echt niet te doen is. Daarom gaat Loes met hen op weg naar boven en de rest van de groep gaat met de lift naar beneden om daar van het uitzicht te genieten.

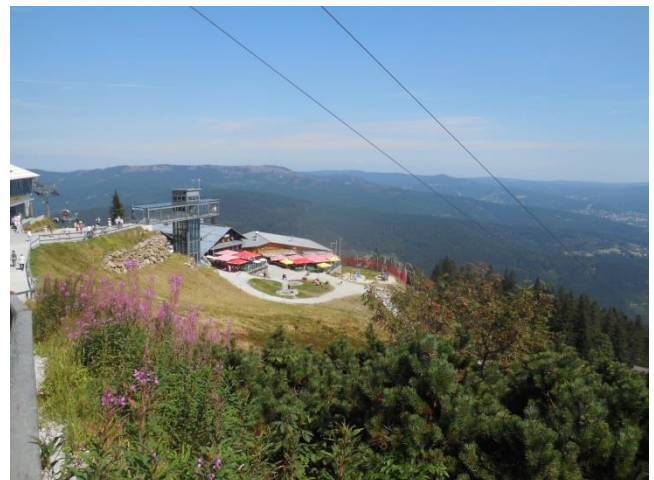
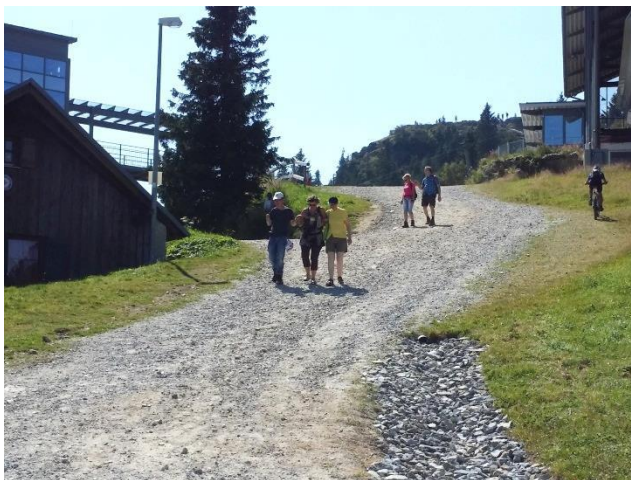

Waar kijkt Rob naar?

Naar dit prachtig vergezicht!

Conny, Albert en Loes hebben niet het hoogste puntje kunnen bereiken maar Loes vindt het super stoer dat zij in deze warmte ook nog zo'n stuk steile helling wilden oplopen. Het uitzicht is ook hier prachtig!

Zij sluiten zich ook weer bij de groep aan en we besluiten om terug te gaan met de gondel en dan naar Bayerwald tierpark (dierentuin) te rijden. We hebben echt genoten van het schitterende uitzicht!

We lopen terug naar de parkeerplaats. Op de twee speciale invaliden parkeerplaatsen parkeerden wij Elzelien en Rob.

Alleen voor de foto hoor!

Bij het Bayerwald Tierpark zijn we eerst de lunch gaan nuttigen die zo heerlijk door Joost was klaargemaakt. Ook in het dierenpark is geen weg gelijk of vlak. Het duwen van de rolstoelen gaat niet makkelijk. Jolanda en Peter duwen zich in het zweet en zo komen Rob en Elzelien wel boven en beneden. Toch hebben we helaas niet alles kunnen zien want iedereen was erg moe. Het was voor de rolstoel echt nauwelijks te doen. Daarom besloten we om terug te gaan naar het Landhaus. Er zijn genoeg mooie foto's, want we hebben heus wel wat gezien!

Weer terug bij het Landhaus trok een aantal zich terug op de kamers en de rest ging lekker zitten op het terras. Jan bediende daar iedereen met thee. Super gedaan Jan! Twee dikke duimen ;-)

En voor we het in de gaten hadden was het ook weer tijd om de bus in te gaan om beneden in het dorp te gaan eten.

We eten deze avond bij hotel/restaurant Wilderer Stuben. De keuze viel dit keer het meest op Schollenfilet mit bratkartoffeln. Tweemaal currywurst mit pommes frites en tweemaal hausgemachtes paprikagulasch mit bratkartoffeln'. Als toetje kregen we ook nog één bolletje ijs. Driemaal chocolade, driemaal aardbei en driemaal vanille. Het was goed eten en de bediening ontdooidde zelfs ook. Vast door onze gezelligheid ☺.

Dat onze Jan een roker is, is hier wel duidelijk ☺

Terug in het Landhaus nog een kopje koffie gedronken. Jolanda verzorgde Rob en bracht hem op bed. Erik gaat ook naar bed. Loes heeft Elzelien gedoucht want dat vond ze gisteren ook zo lekker.

In de gemeenschappelijke ruimte spelen Jan, Albert, Conny en Peter nog een spelletje 'regenwormen'. Elzelien wil na het douchen nog gezellig erbij zitten.

We gaan het volgende niet verzwijgen, want het gebeurde echt meer dan eens! Namelijk dat onze 'spuit 11' gewoon in slaap valt. Zelf zegt ze dan dat ze alleen maar even de andere kant op keek.

Hier controleert Peter dat even, maar Elzelien heeft echt niks door hoor! Wat hebben we een lol met elkaar. En Elzelien daarna nog het meest!

Nadat onze vakantie vrienden allemaal naar bed gingen hebben Jolanda, Peter en Loes nog wat zaken doorgesproken. Daarna ging ook Jolanda naar bed, werkte Loes nog verder aan het verslag en tja... Peter's laptop staat kant en klaar want hij moet nog even werken vannacht. Gelukkig kan dat tegenwoordig ook goed op afstand. Hopelijk is hij morgenochtend toch een beetje uitgerust.

Het was een mooie dag! Het allermooiste voor ons begeleiders is dat wij zien dat iedereen geniet van deze vakantie (tot nu toe 😊) en dat zij dat ook steeds tegen elkaar zeggen. Deze reis is hard werken voor de begeleiders, maar als onze vakantie vrienden zo volop genieten is dat wel een cadeautje!

Nu naar bed. Morgen weer een nieuwe dag. Welterusten zondag!

Maandag 29 augustus 2016_Bayerwald Xperium/Waldwipfelweg

Ach wat jammer, het regent! Vannacht heeft het ook heel erg geonweerd en gebliksemd. Gelukkig is niemand echt bang geweest voor het onweer.

Het ochtendritueel herhaalt zich. Het is een drukte van jewelste om iedereen schoon en aangekleed aan tafel te krijgen. Ook vandaag was het ontbijt heerlijk. Dit keer zelfs met bruin brood. Bijna iedereen eet teveel.

Na het ontbijt gaat iedereen weer de bus in. Bij het keren van de bus viel de tas met drinken om en de fles siroop vloog open en over de vloer in de bus. Wat een rotzooi! Geen foto daarvan maar geloof me als ik zeg dat het smerig was! Peter en Jolanda maakten samen de bus schoon en Loes de tassen en flessen.

Uiteindelijk vertrokken wij dan eindelijk richting 'Bayerwald Xperium'. Het was even zoeken en we reden wat heen en weer zonder dat we nu echt wisten waar we moesten zijn. Daarom stapte Peter uit de bus om lopend te kijken waar we nou eigenlijk precies moesten zijn. Dat was slim want het bleek dat wij de bus vlak voor de deur mochten parkeren. Dat is voor een groep met rolstoelers heel erg fijn want het is een en al klimmen en dalen en het was nog aan het miezeren. Het blijkt achteraf onze enige iets mindere dag te zijn.

Xperium vond iedereen erg leuk. De grote bellen blaas, jezelf in een bubbel zetten, bekers en bordjes die je om de oren vliegen, een motor met Jan erop die met gemak wordt opgetild, zelfs door Rob. Pingpongballetjes die op spuitend water blijven drijven, allerlei dingen met spiegels, kleuren, lijnen, geluiden en nog veel meer. Een rare stoel waar je niet uit kon vallen, maar waar alleen Erik op durfde! Echt van alles. Niet te groot of te klein. Eigenlijk precies goed om met de groep te doen. We hebben daar ook onze lunch opgegeten.

Daarna vertrokken we naar de WaldwipfelWeg. Het is weer droog!

WaldwipfelWeg is een wandelweg tussen de toppen van de bomen. Het is gelukkig weer droog geworden, maar helaas nog wel ontzettend mistig. Het eerste zien we een huis 'op zijn kop'. Dat ziet er echt wel 'gek' uit.

We wandelen over de brug tussen de toppen van de bomen maar het uitzicht is niet zo best. Jan haalt nog een natte broek door in een tipi tent te gaan zitten op een nat stoeltje met schapenvacht. We zien nog kangoeroes, schattige alpaca's en dan gaan we op het terrasje zitten en drinken daar heerlijke koffie, cappuccino en thee.

De zon begint te schijnen en Loes gaat nog een paar foto's maken. Het blijft echter nog wat heilig.

Daarna rijden we weer naar Bodenmais, doen nog noodzakelijke inkopen bij de apotheek en dan arriveren we om kwart over vijf bij het Landhaus. Nog even een momentje rust voor we weer de bus in gaan om naar een restaurantje te gaan.

Deze avond hebben we gegeten bij Gasthof 'Zur Post'. We werden heel goed bediend en het eten was heerlijk. Eindelijk (volgens Peter) hebben we wienerschnitzel met pommes frites gegeten. Ook was er forel met bratkartoffeln.

Nadien konden we kiezen tussen kuchen of 'eis'. Zeer voldaan zijn we weer terug gegaan naar het Landhaus. Daar nog wat kaarten geschreven en met elkaar zitten kletsen. Elzelien weer gedoucht en nadat Erik en Rob naar bed waren zijn Jan, Albert, Peter en Conny het spel regenwormen gaan spelen. Ook Jolanda sloot zich aan. Elzelien heeft de grootste schik met kijken naar het spel. Loes werkt aan het verslag en uiteindelijk gaat iedereen moe en voldaan naar bed. Alweer een dag voorbij. En... wat belangrijker: een zeer geslaagde dag.

Welterusten maandag!

Dinsdag 30 augustus 2016_Joska, glas blazen/shoppen/goochelshow

De dag begon met het dweilen van de vloer in de kamer op de begane grond vanwege een plasincident. We zaten ook deze ochtend weer iets later aan de ontbijttafel dan afgesproken. Het ontbijt lieten we ons weer goed smaken. Na het ontbijt heeft een aantal heren zich laten scheren. Kim was Elzelien een beetje aan het plagen. Hij zei namelijk dat hij dacht dat wij met de Zonnebloem hier waren. Elzelien vond hem een sukkel ☺ We hadden een hoop schik met elkaar.

Conny ging even rustig apart zitten om haar kaarten te schrijven. Die moeten toch echt vandaag allemaal op de post. We zijn steeds zo druk met alles dat het er bijna niet van komt om er voor te gaan zitten.

Het was al middag voor wij eindelijk in de bus zaten en vertrokken richting Joska, de enorm grote glaswinkel en -blazerij net buiten Bodenmais. Wat is er veel te zien. Dat was allemaal prachtig (en duur) maar het allermooist was toch wel dat wij allemaal zelf een bol mochten blazen.

Elzelen wilde niet zelf blazen, maar koos wel een kleur uit die Jolanda voor haar heeft geblazen.

Loes wilde nog speciaal een gele bol blazen om cadeau te geven aan Kim&Joost voor hun goede zorgen. De kleur geel slaat op de (kleur van de) zonnebloem, alwaar Kim deze ochtend Elzelien zo mee plaagde.

Na deze geweldige ervaring zijn we naar Bodenmais centrum gereden. Eerst bij de bus op de parkeerplaats bij de supermarkt een heerlijk broodje gegeten en daarna zijn we op zoek gegaan naar souvenirs waaronder een t-shirt met Bodenmais erop voor Erik. Conny scoorde een prachtig paar schoenen, Albert (op schaal) een tractor met aanhanger en Erik eindelijk een prachtig poloshirt met Bodenmais erop. Jan hield

zijn geld liever heel en Elzelien heeft geen behoefte aan dingen kopen. Ook voor Rob hoeft dat niet zo.

Ook deden we nog een terrasje.

Iedereen geniet. Wat hebben we een leuke groep en het is hier prachtig. Alleen het duwen van de rolstoelen is hier bijna niet te doen. Met vereende krachten worden Rob en Elzelien soms omhoog geduwd maar het meeste werk wordt door Jolanda en Peter verricht.

Na het terrasje en shoppen zijn we weer teruggegaan naar het 'Landhaus'. Even lekker relaxen en iets voor jezelf doen.

Jan en Albert gaan weer een potje 'regenwormen' doen en Elzelien en Conny komen gezellig bij Loes zitten kletsen en willen op de laptop wel een trouwfilmpje van Peter&Loes zien (zij trouwden op 15-5-2015) .

Jolanda lijkt onvermoeibaar en stelt Rob voor om hem nu lekker te douchen. Er is tijd genoeg en Rob vindt (bijna) alles best.

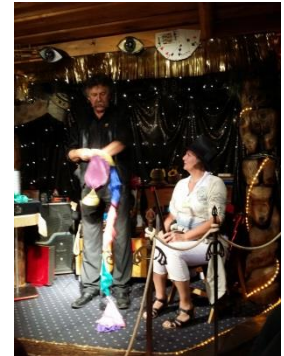
Om kwart voor zeven zitten we allemaal weer in de bus op weg naar een restaurant waar we na het eten een goochelshow van magiër Waltini gaan bijwonen. Albert was al de hele dag in de weer en hoopte dat de goochelaar de bus kon wegtoveren. Het bevalt hem hier wel ☺ Maar voor het zover is gaan we eerst eten.

Bij aankomst bij het restaurant werden we super gastvrij ontvangen en hartelijk welkom geheten door de eigenaresse Brigitte. We voelden ons ook echt welkom.

We hebben zitten genieten van een heerlijke maaltijd. De steak was zeer mals en voor de vegetariërs was er een pannetje met groenten. Het toetje was helemaal verrukkelijk en we hebben er allemaal zeer van gesmuld.

Na het eten kwam de goochelaar. Allereerst werd Loes naar voren gehaald om de rol van assistente op zich te nemen. Zij kreeg een hoge hoed op haar hoofd en een toverstaf in haar hand. Uit een andere hoge hoed werden sjaaltjes getoverd. En die was toch eerst echt helemaal leeg!

Ook Albert kwam aan de beurt. Hij toverde van drie gelijke touwen ineens zomaar drie touwen van verschillende lengte! Mirakels, zegt Jan dan.

Jan mocht zelf ook als assistent komen zitten. Hij kreeg een toverstaf in zijn handen en zodra Jan deze vasthiel werd het een slap koordje! Drommels! Daarna kreeg Jan het voor elkaar om water weg te toveren met zijn toverspreuk "sim salla bim, wasser weg".

Elzelen toverde een hele grote dobbelsteen weg, maar daar snapte ze echt helemaal niks van. Grote pret hebben we gehad!

Waltini maakte ook nog van ballonnen voor Elzelen een beertje, voor Jan een helm en zwaard en voor Albert een piratenhoed.

Terug in het Landhaus zijn Albert en Jan weer het spel regenwormen gaan spelen. Zo langzamerhand gaat iedereen zich weer klaar maken voor de nacht. We kijken terug op een geslaagde dag. Wat vliegt de tijd.

Woensdag 31 augustus 2016_Silberberg, in de mijn en op het terras

Goedemorgen woensdag. We hebben afgesproken vanmorgen een kwartiertje later te ontbijten. Het ontbijt is weer zo supergoed door Joost verzorgd. Menigeen zal wel een paar pondjes zijn aangekomen. Dat is niet de bedoeling maar met iedere dag zo'n ontbijt, heerlijke lunchbroodjes en uit eten houd je dat niet tegen.

Na het ontbijt vraagt Loes of Kim en Joost even willen komen. Dan leest ze een klein gedichtje voor dat zij voor hun maakte en overhandigt hen een zelf

geblazen gele glazen bol met holle steel. Via de steel kun je water in de bol laten lopen en dan steek je de steel bij een plant. De plant haalt dan water wat het nodig heeft er uit. Heel handig!

Beste Kim&Joost,

*Geel is de kleur van een zonnebloem
Maar wij zijn hier gekomen via Tendens
Er is in deze omgeving heel erg veel te doen
Dus terug mogen komen is dan ook onze wens*

*Aan deze week zullen wij nog dikwijls denken
En over jullie en jullie 'Landhaus' zijn wij zeer tevreden
Nu willen wij jullie heel graag iets schenken
Om te bedanken voor al wat jullie deden.*

Ze konden het zeer waarderen. Dus dat hebben we goed gedaan met elkaar.

Na het ontbijt de tanden poetsen en ons klaarmaken om naar de Silberberg te gaan. De Silberberg is een voormalige mijn waarbij tot het jaar 1542 de nadruk lag op het zilver. Halverwege 1962 is de mijn voor delving gesloten.

Er ligt een railsysteem van ongeveer 20 kilometer. Tegenwoordig kun je een rondleiding krijgen. Deze is zelfs voor rolstoel toegankelijk. Weliswaar moet je eerst buitenom nog een enorme klim maken, maar dan ben je ook binnen met de rolstoel.

We krijgen allemaal een helm en een overjas. Die helm is absoluut fijn om te hebben, want het is af en toe heel laag binnen en menigeen stoot zijn hoofd, eh... helm.

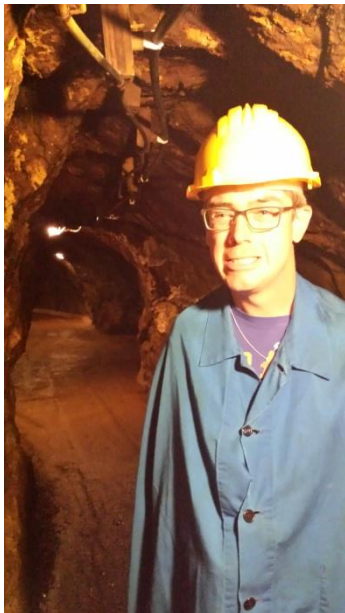
Jan, Albert en Loes nemen de gewone route met 130 traptreden.

Dan komen de groepen samen en gaan we gezamenlijk verder. Jan sluit zich bij de groep aan. Albert loopt super goed maar niet zo heel snel. Spoedig raken hij en Loes achterop. Er zijn niet veel zijwegen dus verkeerd lopen zal je niet. Niemand lijkt te beseffen dat zij er nog lopen. Al met al lopen zij wel 8 minuten achter. Op een gegeven moment riep Loes heel hard "is daar nog iemand?" Geen antwoord. Albert vroeg of ze bang was. Dat is niet nodig want hij heeft zijn mobieltje bij zich. Loes vond dat super lief van Albert. Zij vermoedt dat er geen bereik is, maar ze is zeker niet bang. Ze vindt het gewoon niet zo netjes van de gids. Die kan fluiten naar een foottje!

Onderweg komen ze wel allemaal heel mooie ruig gesteente tegen. Hier en daar zelfs druipsteen. De kleuren blijven boeien.

Loes is super trots op Albert. En nu heeft ze ook nog tijd om een paar foto's te maken. Zij begint het bijna een win-win-situatie te vinden!

Zo'n avontuur beleeft niet iedereen!

Opeens kwam Peter aanlopen. Die maakte zich wat zorgen en nog meer toen hij zag dat Erik niet bij ons liep. Dus liep hij snel weer terug. De rolstoel groep liep namelijk op het laatste stuk een andere weg dan de rest. Erik had zich onder de rest gemengd. Hij zat rustig op een bankje te wachten. Goed gedaan Erik!

Nu we weer compleet zijn gaan we heerlijk in het zonnetje zitten en genieten van de zon en het prachtige uitzicht. Wat geniet iedereen toch.

Rob wil nog even naar de rand om van het uitzicht te genieten. Albert wil dat ook heel graag. Loes raakt ontroerd te zien hoe de mannen op hun eigen wijze zo ongelooflijk genieten van wat ze zien. Maar oordeel zelf... het IS ook schitterend! Peter maakt een panorama foto van het landschap.

We zouden niet te laat terug gaan, maar iedereen wil nog blijven. Peter wil gaan tanken en Loes wil graag werken aan het verslag en aan haar eindwoordje op het vakantiediploma. Dus blijft Jolanda met de groep heerlijk op de Silberberg en brengt Peter Loes terug naar het Landhaus en gaat hij tanken en weer terug naar de groep. Het is ook vlakbij.

Erik heeft een heerlijke ligstoel gevonden. Ze hebben allemaal genoten op de berg en hebben allemaal een behoorlijk kleurtje opgelopen. Gelukkig heeft Jolanda zonnebrand mee en kun je ook in de schaduw zitten.

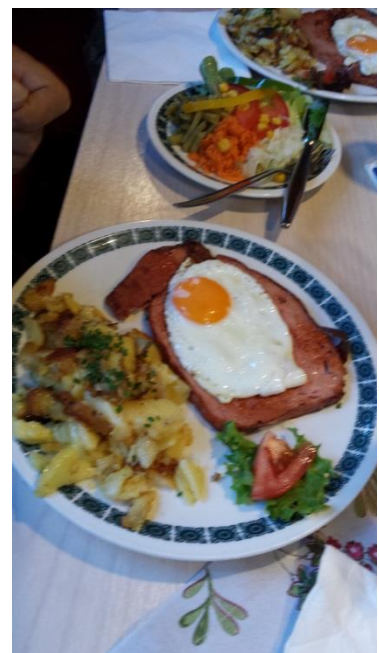
Wat een heerlijke laatste dag!

Als ze thuiskomen gaat iedereen zich opfrissen en zich klaar maken om naar het laatste restaurant te gaan. Loes vraagt iedereen apart hoe zij deze week hebben ervaren omdat zij dat in dit verslag wil schrijven. Conny en Rob bekijken de foto's van deze week op de laptop om hun geheugen nog wat op te frissen. Als je wil weten wat ze hebben gezegd moet je vooral doorlezen! Dan is het tijd om ons laatste avondmaal in Bodenmais te nuttigen.

Jan, Albert, Conny en Loes gaan lopen naar het restaurant dat slecht 650 m verderop ligt. Echter met de rolstoelen is het niet te lopen vanwege de steile helling en dus moet de rest met de bus.

Dit keer eten we bij Zum Rechen. Peter zit weer te drollen met Elzelien en die ligt in een deuk!

We zitten gezellig bij elkaar en kijken terug op een schitterende week. Loes maakt een selfie met Conny. Zij worden de 'wijnmeisjes' genoemd omdat zij bij het eten een rood wijntje drinken.

Van de heerlijke kaiserschmarrn mit Rumrosinen und Preiselbeeren is geen foto gemaakt. Maar die smaakte verrukkelijk! Wel een heel mooie foto van Elzelien die blij is met haar nagerecht.

Na het eten zijn de lopers weer gaan lopen en de anderen met de bus naar het Landhaus.

Op verzoek van Rob hieronder nog twee foto's genomen vanaf het balkon.

Thuis gekomen gaan we vroeg naar bed, want morgen willen we om zes uur opstaan. Het lukt bijna iedereen. Loes heeft toch nog tot half een stukjes geschreven. Dat doet ze tot nu toe bij iedere reis en dat wil ze perse nu ook doen. Dan gaat ook bij haar het licht uit.

Ssssst slaap lekker!

Donderdag 1 september 2016_Dag van vertrek en aankomst Arnhem

Het lukt iedereen om vroeg op te staan. Peter wekt de heren Jan en Albert nog een laatste keer met 'Goedemorgen dames' ! Wat een plaaggeest is dat toch! We lopen de kamers en kasten nog allemaal na en dan kunnen we gaan ontbijten.

Het ontbijt is weer geweldig. Loes maakt van de gelegenheid gebruik om de stukjes die zij heeft geschreven voor te dragen aan een ieder. Deze staan verderop in dit verslag. Het wordt zeer op prijs gesteld en Loes voelt direct geen moeheid meer.

Om kwart over acht is alles klaar, zit iedereen in de bus en kunnen we vertrekken. We hopen op een voorspoedige reis.

En dat is gelukt. We zijn twee keer lang gestopt. En één keer om Jolanda in Venlo af te zetten. Om kwart voor zes rijden we de parkeerplaats bij Tendens in Arnhem op. Joost, nu wel DE Joost directeur van Tendens, wacht ons op en helpt met het uitladen van de bus.

De achterban was al geïnformeerd over het feit dat we een uur eerder zouden aankomen en iedereen werd ook mooi op tijd opgehaald. We nemen met een super goed gevoel afscheid van elkaar!

Joost, Peter en Loes nemen de afgelopen week door en dan is het al lang half acht geweest voordat ook zij huiswaarts keren.

Uitspraken en opmerkingen die regelmatig voorbij kwamen ☺

Er worden wat opmerkingen en uitspraken gedaan. Diverse zijn gewoon te leuk om niet te benoemen. ☺

Peterrrrr, die vertrouw ik voor geen meterrrr	De eerste zin die Elzelien zei toen Peter zich voorstelde en die werd nog wel eens herhaald.
Hoe laat is het? "Zelfde tijd als gisteren!"	Aldus Elzelien.
Ik zit op een koor, maar nu niet, nu zit ik op een stoel.	Erik
"Had je niet gedacht dat ik dan kon"	Albert
Goedemorgen dames!	Peter ☺ tegen Jan en Albert als hij hen wakker maakt.
"Peter kan de hoogste boom in"	Albert als Peter weer wat plaagt.
"Dat was een lekker zondagje! Hahaha"	Jan, na heerlijk in de zon te hebben gezeten op de Silberberg op... woensdag.
Peterrrrrrrrrrrr	De rollende R van Elzelien werd hier en daar iets aangedikt.
Spuit 11	Dat is Elzelien.
Spuit 12	Dat is Erik.
Mevrouw Klep	Dat is Jolanda en niet vanwege kletsen maar vanwege haar slippers die volgens Elzelien kleppen.
"Pap en rika laat ik maar liggen"	Zei Conny. Zij houdt niet van paprika.
Sukkel...	Elzelien zei dat regelmatig tegen Peter als hij weer grapjes maakte.
Okidokie	Zegt Jan als hij het ermee eens is.
Drommels	Zegt Jan als iets niet ineens lukt bij een ander of hemzelf .
Mirakels	Zegt Jan als hij iets bijzonders vindt.
Er vliegt een vliegtuig over. "Weet je waar dat vliegtuig vandaan komt?", vraagt Jan, "Nee", zegt Peter, zegt Jan: "uit België. Dat zie je aan de witte streep die het achterlaat. Dan weten ze hoe ze terug moeten."	

Wat vonden onze vakantie vrienden van deze reis? En wat zegt Loes?

Wat vond Jan van deze vakantie?

Geweldig! Ik vond het echt super. Alles was goed en als ik toch iets moet zeggen wat het leukste was moet ik even nadenken hoor. Ja, de goochelaar vond ik super!
Ook met elkaar was super. En ook met Albert 'regenwormen' spelen.
Als ik vraag wat Jan niet leuk vond was dat het incident met de rolstoel in de bus. "Vanaf dat moment houd ik het goed in de gaten", aldus Jan.

Loes zegt tegen Jan:

Wij zijn eerder samen op vakantie geweest
Toen al was het voor mij een heel groot feest
Jij bood ons dikwijls een helpende hand
En had met iedereen een heel goede band
Regenwormen speelde jij maar wat graag
Bij verlies kwam er gelukkig geen geklaag
Hopelijk zien wij elkaar bij een volgende reis weer
Want ik vind jou echt een super toffe 'peer'!

Wat vond Albert van deze vakantie?

Ik vind de reis hartstikke mooi. Wat ik het mooiste vond vind ik lastig. Maar de kabelbaan vond ik wel heel mooi. Had ik nog nooit gedaan. Ook de Silberberg vond ik super leuk. Eigenlijk vind ik alles wat we gedaan hebben hartstikke mooi.
Ik heb geen minpunten hoor. Het huis is ook echt fantastisch he!? Net als Kim&Joost. Ik vind het een super vakantie!

Loes zegt tegen Albert:

Jij bent de jongste telg in dit vakantiegezelschap
Alles wat jij zelf doet vind ik echt bijzonder knap
Jij probeert eerst zelf iets uit en vaak met succes
Dat zou voor menig mens zijn: een wijze les
Je bent vrolijk, gezellig maar hebt wel vreemde dromen 😊
En Peter zie jij het liefst in heel hoge hoge bomen
Ik wens jou alle voorspoed toe in jouw leven
Dat anderen aan jou en jij hen veel vreugde mag geven
Nou Albert, dit rijmpje had je vast niet gedacht
Ik dank je voor de gezelligheid die jij ons deze week bracht!

Wat vond Rob van deze vakantie?

Ooh ik vond het een echt super fijne vakantie. Het glas blazen vond ik super, de gondel heel erg mooi. Ook de uil in het dierenpark vond ik mooi. Zo wit. En al die uitzichten. Echt super [*en twee duimen gaan daarbij omhoog*]

De heenreis vond ik veel te warm. Ik werd bijna niet goed, mijn hoofd kan daar niet tegen. Ook dat ik bijna omviel in de bus vond ik niet leuk, maar verder was het echt super.

Loes zegt tegen Rob:

Afhankelijk zijn is niet iets waar je als mens voor kiest
Als je langzaam maar zeker je mobiliteit verliest
Dat jij zo genoot van de activiteiten die wij deden
Is het waard geweest dat wij er extra tijd aan besteedden
Het glas blazen, de gondel en de vele vergezichten
Deden jou lachen en je hele gezicht verlichten
Geniet nog lang na van de foto's in het verslag
En denk maar vaak terug aan menig mooie dag!

Wat vond Erik van deze vakantie?

Tja. Moet ik er nu iets van zeggen? Het is een geslaagde vakantie. Ja. Allemaal heel erg leuk. Het leukste is misschien wel de kabelbaan met de gondel.

Nee hoor, ik heb geen minpunten. Het eten was ook heel lekker maar wel een beetje weinig 😊 ik zou wel veel meer lusten. Eigenlijk heb ik wel een minpunt. De vakantie was te kort.

Loes zegt tegen Erik:

Jij houdt van grapjes, lezen, eten en gezelligheid
En ik weet dat jij thuis ook heel graag een paard berijdt
Gevat ben je ook dikwijls en zegt rake dingen
Zoals de opmerking over 'zitten, koor en zingen'
En samen op een kamer scheidt een zekere band
Want aan Rob bood jij ook wel de helpende hand
We hebben best veel activiteiten gedaan
Daarbij wist jij wel je mannetje te staan
De reis ging jou te snel en mocht langer duren
Geniet daarom thuis van het verslag en foto's nog vele uren.

Wat vond Elzelien van deze vakantie?

Alles was echt goed hoor. Beter dan de vorige reis. Ik ben wel vier keer gedoucht en vanavond mag ik weer! De gondel vond ik mooi en best spannend! Met Peter kon je lachen hoor. Ik heb geen minpunten.

Loes zegt tegen Elzelien:

Jou heb ik leren kennen als een super leuk mens
Die duidelijk aangeeft "dit is mijn grens"
Ondeugend, vrolijk, gezellig en heel erg gevat
Die Peter stiekem toch wel een beetje aanbad
Na het douchen wilde je nog graag bij de rest gaan zitten
Maar binnen een paar minuten zat je in je stoel al te pitten 😊
Zonder jou was het vast minder gezellig geweest deze week
Jij moest soms al lachen als Peterrrr jou wat gek aankeek
Bedankt Elzelien, dat jij bij ons was op deze reis
En dat je zo genoot van aardbei en chocolade ijs.

Wat vond Conny van deze vakantie?

Ik vond het wel een leuke vakantie. Ik vind het moeilijk om terug te denken wat we gedaan hebben. Als ik het verslag met de foto's zie zal ik het wel weer weten. Het is wel fijn dat ik de activiteiten niet zelf heb hoeven te verzinnen. Wat ik nog wel wil zeggen is dat Elzelien heel veel gezelligheid heeft gebracht en ik ben heel blij dat zij er bij is.

Loes zegt tegen Conny:

Af en toe gaan dingen jou veel te vlug
Dan zucht je wat en recht jij je rug
Je baalt van jezelf als je iets vergeet
Iets wat jij bij deze reis met name jezelf steeds verweet
Ik vind jou een doorzetter die graag dingen onderneemt
En die ook graag aan spelletjes deelneemt
Ik vond het bijzonder om jou te leren kennen
En had jou best nog wat langer willen verwennen.

Wat vond Jolanda van deze vakantie?

Een hele mooie reis. Een prachtige accommodatie. Een super leuke groep. Een goede samenwerking met Peter en Loes. Helaas ook een minpunt, namelijk dat het wel behoorlijk zwaar was om de rolstoel te duwen in dit berggebied

Loes zegt tegen Jolanda:

Wat ben jij toch een bijzonder mooi mens
Ze moeten zuinig zijn op jou bij Tendens
Je bent zorgzaam, vrolijk en weet van aanpakken
En jij zal niet snel iemand laten zakken
Peter zei al dat jij nog één ding moet gaan leren
"Nee" zeggen moet je maar eens gaan proberen
Hoewel jouw flexibiliteit absoluut valt te prijzen
Daarom wens ik jou alle goeds toe en vele mooie reizen

Wat vond Peter van deze vakantie?

Deze reis was echt zwaar, leerzaam en toch heel waardevol!

Loes zegt tegen Peter:

Dit was onze eerste reis samen als begeleiders bij Tendens
Ik vond het vertrouwd en prettig en ik bewonder je nog meer
Om je zorgzame en je kritische kant, je bent een fantastisch mens
Wat mij betreft doen wij dit samen nog maar eens een keer

Lieve Tendens vakantie vrienden,

Dank jullie wel allemaal voor deze onvergetelijke reis.

Hopelijk zien we elkaar terug!

***Dikke knuffel van
Loes***

Es kann nur dann
ein *Lächeln* aus
dem *Spiegel* schauen,
wenn ein *Lachender*
hinein sieht.